

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1306/2021
12.05.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Бисерке Живановић, Јелице Бојанић Керкез и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је заједнички пуномоћник адвокат Жарко Вујовић из ..., против туженог Привредног друштва за транспорт, производњу и трговину „CLUB TRANS“ доо из Ниша, чији је пуномоћник адвокат Александра Благојевић из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1993/2020 од 16.10.2020. године, у седници одржаној 12.05.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против става првог изреке пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1993/2020 од 16.10.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против става првог изреке пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1993/2020 од 16.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 1671/17 од 17.03.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу исплати на име накнаде зараде за период од новембра 2016. године закључно са јулом 2017. године појединачне месечне износе ближе означене у овом ставу изреке, све са законском затезном каматом почев од 30.-тог у месецу за претходни месец до исплате сваког појединачног износа. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу плати доприносе и порезе надлежним фондовима за порез на зараде и доприносе за ПИО, доприносе за осигурање за случај престанка рада односно социјално и здравствено осигурање за периоде на износе као у ставу првом изреке пресуде по стопи и основици која важи на дан уплате, а преостали период је одбијен као неоснован. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да тужиоцу исплати на име дуга за извршени превоз робе у друмском саобраћају износ од 5.603,00 евра са каматом коју прописује Централна европска банка почев од 03.12.2012. године до коначне исплате. Ставом четвртим изреке, одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1993/2020 од 16.10.2020. године, ставом првим изреке, потврђена је првостепена пресуда у ставу трећем изреке и у том делу жалба тужиоца одбијена је као неоснована. Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда у одбијајућем делу става другог изреке, као и одлука о трошковима поступка садржана у ставу четвртом изреке и у тим деловима предмет је враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, побијајући другостепену пресуду како произлази из садржине ревизије у ставу другом изреке, због битних повреда одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права, предлажући да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом, ставом првим изреке одлучено је о исплати на име дуга за извршени превоз робе у друмском саобраћају, којом је утврђено да је тужбени захтев тужиоца неоснован. О овом праву тужиоца, судови су одлучили уз примену материјалног права. Правилна примена права у споровима са захтевом као конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потребу уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Указивање у ревизији да није одлучено о тужбеном захтеву у односу на другог туженог није од значаја код примене института посебне ревизије, која се не може изјавити због битних повреда одредаба парничног поступка.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП, због чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према природи тражене правне заштите, ова парница спада у парнице из радних спорова. Међутим, одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија дозвољена о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је 08.06.2017. године. Вредност предмета спора побијана ревизијом износи 5.603 евра.

Имајући у виду да се ради о спору у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**